

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.431 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.48/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art.2.- (1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin *discriminare* se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

2. La articolul 2, după alineatul (8) se introduce un alineat nou, alin.(9), cu următorul cuprins:

„(9) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin.(1)-(5) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, în condițiile legii.”

3. La articolul 19⁴ se introduce un alineat nou, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită competențele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice ori din oficiu.”

4. După articolul 19⁴ se introduc două articole noi, art.19⁵ și art.19⁶, cu următorul cuprins:

„Art.19⁵.- (1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care a luat cunoștință de săvârșirea ei.

(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării soluționează sesizarea prin hotărârea Colegiului director prevăzut la art.23 alin.(3).

(3) Prin cererea introdusă potrivit alin.(1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.

(4) Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților după citare nu împiedică soluționarea sesizării.

(5) Acțiunea de investigare a Colegiului se desfășoară la sediul instituției sau în alt loc stabilit de acesta.

(6) Sarcina probei discriminării este partajată astfel: persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligația de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața Colegiului director

se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(7) Hotărârea Colegiului director de soluționare a unei sesizări se pronunță în termen de 60 de zile de la data sesizării și cuprinde: numele membrilor Colegiului director care au emis hotărârea, numele, domiciliul sau reședința părților, obiectul sesizării și susținerile părților, descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt și de drept care au stat la baza hotărârii Colegiului director, motivarea, modalitatea de plată a amenzii, dacă este cazul, calea de atac și termenul în care se poate exercita.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 15 zile de la pronunțare și își produce efectele de la data comunicării.

(9) Hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii, în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea în fața instanței nu suspendă de drept executarea hotărârii.

(10) Actele emise potrivit prevederilor alin.(2) și neatacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Art.19⁶.- Prevederile art.19⁵ se aplică în mod corespunzător în cazul în care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează din oficiu fapte sau acte de discriminare.”

5. La articolul 20, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art.20.- (1) Contravențiile prevăzute la art.2 alin.(3¹) și (5), art.5-8, art.10, art.15 alin.(1), (3) și (6), art.16, art.17 alin.(1), art.18 și art.19 se sancționează cu amendă de la 400 lei (RON) la 4.000 lei (RON), dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 600 lei (RON) la 8.000 lei (RON), dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

6. La articolul 20, alineatul (3) se abrogă.

7. La articolul 20, partea introductivă a alineatului (5) va avea următorul cuprins:

„(5) La cererea Colegiului director, autoritățile și instituțiile publice și persoanele fizice sau juridice supuse controlului au obligația, în condițiile legii.”

8. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art.21.- (1) Persoana care se consideră discriminată poate introduce, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani de la săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată a luat cunoștință de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

(4) Sarcina probei discriminării este partajată astfel: persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligația de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(5) La cerere, instanța poate dispune retragerea, de către autoritățile eminate, a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.”

9. La articolul 23, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este condus de un președinte cu rang de secretar de stat. Președintele numește prin ordin un vicepreședinte pe un mandat de 2 ani dintre membrii Colegiului director.”

10. La articolul 23, după alineatul (2) se introduc trei alineate noi, alin.(3)-(5), cu următorul cuprins:

„(3) În domeniul constatării și sancționării faptelor de discriminare, președintele Consiliului este ajutat de un Colegiu director, organ deliberativ în acest domeniu.

(4) Colegiul director este compus din președintele Consiliului și 8 membri, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat instituției. Membrii Colegiului director vor fi numiți de primul-ministru.

(5) Structura organizatorică și celelalte atribuții ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și ale Colegiului director vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului.”

Art.II.- Prevederile art.23 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.48/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu luna ianuarie 2006, cu încadrarea în creditele bugetare aprobate pentru Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Prezenta lege transpune prevederile art.8 din Directiva Consiliului nr.2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr.L.180 din 19 iulie 2000 și prevederile art.10 din Directiva Consiliului nr.2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr.L.303 din 2 decembrie 2000.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 10 aprilie 2006, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu